

GERŐ ZSUZSA

(1940. március 23.–1999. május 11.)

Gerő Zsuzsa 1963-ban szerzett magyar szakos középiskolai tanári és pszichológus diplomát az ELTE Bölcsészettudományi Karán. 1982-ben klinikai gyermek-szakpszichológus, 1985-ben pszichoterapeuta képesítést nyert. A Magyar Pszichoanalitikus Egyesület alapító társult tagja és a Nemzetközi Pszichoanalitikus Egyesület társult tagja volt. 1958-ban a középiskolai tanulmányi versenyen III. díjat nyert magyar irodalomból „Apró jelenetek és hangulatok a XX. század magyar költészetében” című dolgozatával. 1968-ban „Esztétikus gyermekrajzok emocionális háttere” című disszertációjával bölcsészdoktori címet szerzett, amelyet 1995-ben az ELTE Doktori tanácsa doktori (PhD) fokozattá minősített át.

1962 és 1968 között a Fővárosi Gyermekideggondozó Intézetben, 1968 és 1972 között a Fővárosi Gyermekmentálhygiéniai Központban, 1972-től 1995-ig a SOTE I. sz. Gyermekklinika pszichológiai osztályán dolgozott. 1995-től haláláig a Fővárosi Pedagógiai Intézet munkatársa volt, eközben továbbra is dolgozott az I. sz. Gyermekklinikán, és tanított a klinikus szakpszichológus képzés keretén belül. A Magyar Pszichológiai Társaság etikai bizottságának elnöke és az MPT Klinikai Gyermeklélektani Szekciójának vezetője volt. Nagy aktivitással vett részt az Autisták Érdekvédelmi Egyesületének keretében működő Szülőszövetség munkájában is.

Ezek a száraz életrajzi tények – röviden. Gerő Zsuzsa szerényen, lelkiismeretesen, állhatatosan és önfeláldozóan tette mindig a dolgát. Mérei Ferenc és Hermann Imre tanítványaként, örökségük egyik hiteles és avatott folytatójaként kulcsszerepe volt a hazai pszichoanalízis, a klinikai gyermekpszichológia és a nevelési tanácsadás szervezeti és tartalmi megújításában, fejlődésében, az autizmus kutatásában és terápiájában. A gyermekrajzok esztétikumával és terápiás jelentőségével, a tehetségfejlesztéssel, illetve a gyógypedagógiai képzés társadalompolitikai dilemmáival kapcsolatos munkái széles körű érdeklődést váltottak ki.

Munkája közben talán nem is gondolt arra, milyen fontossá vált azoknak, akik tisztelték és szerették őt. Korai halála betölthetetlen űrt hagyott kollégáiban, tanítványaiban és pácienseiben – nem utolsósorban pedig mindazokban a gyermekekben és szülőkben, akiknek terapeutaként és tanácsadóként felbecsülhetetlen értékű segítséget nyújtott. A *Thalassa* szerkesztősége szomorú szívvel búcsúzik Gerő Zsuzsától, aki lapunk lelkes (és kritikus) olvasója volt.

(E. F.)

Gerő Zsuzsa legfontosabb publikációinak jegyzéke

- A gyermekrajzok esztétikuma.* Akadémiai Kiadó, Budapest: 1974.
- Esztétikusan rajzoló gyerekek kreativitásának követése serdülő korig. In: *Kreativitás és deviáció.* Budapest: Akadémiai Kiadó, 1982.
- A gyermekkori esztétikus rajzolás hatása a kreativitás további fejlődésére. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 1983/3.
- A szublimáció elmélete Freud, Hartmann, Kris művei alapján.* MPT Pszichoterápiás Szekció Pszichoanalitikus Munkacsoport kiadványa, 1987/5.
- Gondolkodás fejlődés kisgyermekkorban. In: *A gondolkodás fejlődése és fejlesztése óvodás korban.* Budapest: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 1989.
- Milyen a metró alagút? Egy introvertált fiú térlátása. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 1992–93/5–6.
- What is the Tunnel of the Tube like? The Space Perception of an introverted Nursery School Child. In: *Psychopathology of Expression and Art Therapy in the World.* Budapest: SIPE Coll. 1992.
- Az identifikáció jelentősége a fejlődés különböző szakaszaiban. In: *A gyermekpszichoterápia elmélete és gyakorlata I.* ELTE jegyzet. (szerk. Gerő Zs.) Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 1993.
- A gyermekterápia indikációja In: *A gyermekpszichoterápia elmélete és gyakorlata III.* ELTE jegyzet. (szerk. Gerő Zs.) Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 1993.
- A gyermekpszichoterápia egyes szakaszainak elemzése. In: *A gyermekpszichoterápia elmélete és gyakorlata III.* ELTE jegyzet. (szerk. Gerő Zs.) Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 1993.
- To be equalized or balanced? Difficulties in developing of gifted children. In: *Socializations and child rearing practice. Abstracts of the 4th Fenno-Hungarian Conference on Developmental Psychology.* Debrecen, 1995. 22 o.
- A művészeti nevelés jelentősége a személyiségformálásban. In: *Tanulmányok a kisgyermeknevelésről* (szerk. Villányiné). Budapest: Okker Oktatási Iroda, 1996. 67–77. o.
- Visszapillantás P. O. festőművész gyermekkori rajzaira. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 1996, LII. (36.), 4–6. 393–408.
- Üzenet a palackban. *BUKSZ*, 1999 tavasz, 65–68.

Összeállította Gerő Ágnes

Gerő Zsuzsa emlékére

1999. szeptember 3-án
délután 2 órakor

szakmai-baráti összejövetelt tartunk az OPNI Kápolnájában, melyre szeretettel meghívjuk mindazokat a kollégákat, akik szeretnének búcsút venni tőle.

Az emlékülés szervezői:

HIETE Klinikai Pszichológiai Tanszék
Magyar Pszichológiai Társaság
Magyar Pszichiátriai Társaság Gyermekklinikai Szekciója
Fővárosi Pedagógiai Intézet Pszichológiai Csoportja